

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21939/2023
05.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Мирка Вукомановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1702/22 од 15.05.2023. године, на седници одржаној 05.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1702/22 од 15.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1702/22 од 15.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 3560/21 од 26.08.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, утврђено да је тужилац власник непокретности ближе описане у првом ставу изреке те пресуде и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка (ставом другим изреке).

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1702/22 од 15.05.2023. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке означене првостепене пресуде.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију.

Испитујући дозвољеност посебне ревизије у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Сагласно поменутој законској одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према оцени ревизијског суда, у конкретном случају нема правних питања од општег интереса или оних који би били у интересу равноправности грађана, нити постоји потреба за новим тумачењем права. Ревидент указује на чињенична и правна питања конкретног спора и на погрешну примену материјалног права и садржином ревизијских навода само уопштено указује на потребу разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе. Пошто се право странке на накнаду парничних трошкова остварује у поступку у коме су издаци настали, а њихов обрачун врши у сваком поступку појединачно, према успеху у спору, с обзиром на конкретне околности тог спора, не постоји потреба уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни с обзиром на одредбе Закона о парничном поступку из члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 28, које се сходно примењују и на ревизију против решења, сагласно члану 420. став 6. истог закона.

Законом о парничном поступку је прописано да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (члан 420. став 1), али да је ревизија недозвољена ако је изјављена против решења у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (члан 420. став 2). С тим у вези, одредбом члана 28. истог закона прописано је да се, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, узима само вредност главног дуга (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг (став 2).

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари представља споредно тражење, због чега је ревизија недозвољена, те је као таква одбачена другим ставом изреке овог решења, применом члана 413. ЗПП.

О захтеву тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка одлучено је на основу члана 165. став 1. у вези с чланом 153. став 1. ЗПП, као у ставу трећем изреке овог решења, с обзиром на то да није успео у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**